

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Telja, rokna ella gita

Nógv rok og skitin togan um, hvussu nógv fólk vóru á gøtunum og fagnaðu ella mótmæltu, tá Trump byrjaði sum forseti við hondini á Halgubók og ikki bankabókini.

Eftir allan hendan hávan og gangin aftur og fram frættist um eitt slag av serfrøðingum, sum eg ongantið hava hoyrt um fyrr.

Hesir eru fólk, sum hava lært og duga betur enn onnur at siga, hvussu nógv fólk eru á einum staði í senn –uttan beinleiðis at telja tey eitt, tvey, trý..... Kanska hava tey teldur at hjálpa sær, teldur, sum virka.

Tað er øgiliga ymiskt, hvat fólk siga, tá tey skulu nevna, hvussu nógv fólk vóru her ella har. Tey, sum skipa fyri, siga 3.000. Onkur uttanveltaður, sum hevur talt fólkinum rætt og slætt, sigur 783. Onkur, sum hevur sæð oman yvir mannámúgvuna og vil hava rætta talið. Big brother sigur okkurt mitt í millum hasi bæði, men fæst ikki út við nøkrum neyvum tali, hóast hann veit tað.

Tað veldst eisini um tiltøk. Hvussu dragandi og spennandi, tey eru.

Tað krevst ikki meira enn at duga lítlu tabell fyri at telja fólkinum á Vaglinum í Havn 1.mai.

Fólkinum hjá Trump søgdu, at hjá honum vóru fleiri fólk enn tá Obama legði sína døkku hond á Bibliuna og bað Gud hjálpa sær við øllum kríggjunum, tí Danmark og Føroyar gera ongan mun.

Sum eg havi skilt, um eg havi skilt tað rætt, ber til við teldum at rokna neyvt út, hvussu nógv fólk eru í einari stórari múgvu.

Til ber eisini at telja fólkinum í hvørjum fermetri og so spyrja, hvussu stórt plássið er, hvussu nógv fermetrar. Og síðani ganga fólk við fermetrum. Tað skuldi verið sera einfalt og ber til uttan teldu, men bara við vanligum lummaroknara, sum vit brúktu fyrr og kallaðu telduhvølp.

Men tá ræður um at ansa væl eftir, at ikki øll tey prúðastu standa á sama fermetri, tí fermetrinum, sum vit brúka í okkara teljing, okkara sjávinistiska manntali. Ella øll, sum bera etingarólóg. Tá verður endaliga úrslitið skeivt. Og so má eitt miðaltal finnast. Miðaltøl eru sjáldan heilt røtt. Tey siga ikki alla søguna, men bara søguna í miðal.

Tað ber eisini til bara at gita okkurt tal og síðani vóna, at eingin eftirkannar talið.

Ein heilt annar máti er at brúka myndamálið.

Eina ferð fyri langari tíð síðani

skrivaði eitt blað um eina kongavitjan í Havn, at mannámúgvun á molanum, tá Dannebrog legði at, var tótt sum melis. Tað var, tá málið í bløðunum var ein fragd.

Nú kunnu vit siga til dømis, at har vóru so nógv fólk, at trunkin var sosialari enn Feysbukkan.

Til miðnáttarsangin á ólavsøku eru 10.000 fólk, siga tey, sum ikki hava talt. Eingin hevur talt, so tað talið stendur bara við. Tað oyðileggur tann góða stemningin at telja og fáa at vita, at har eru bara 6.221 fólk.

Ein taska, sum eg keypti fyri hundrad árum síðani, eitur Lost Desert. Líka-sum dupult oyða. Ein glatað oyðimørk. Ein horvin oyðimørk. Har er skjótt at telja, tí har er eingin at telja. Øll telja við, tí eingin er har uttan onkur glatað sál á oyðimarkarferð. Hon telur ikki við.

Spurningurin er so, um tað er neyðugt at vita talið. Um ikki er nóg mikið bara at síggja mannámúgvuna fyri at vita, at har eru fleiri fólk enn tey, sum vóru har hin dagin fyri átta árum síðani.

Men, sum ein segði, betri er at vita enn at gita, uttan so, at gitt verður rætt.

Møtti hasum sneytandi frensinum aftur í myrkrinum í morgun. Hann fisti, bardagfúsar. Eg bað hann pilla av til hús og fara á Bukkuna at fisa. Tað gera øll onnur. Hann fisti aftur og fór, hvagar veit eg ikki.

Høgni Djurhuus

MYND: HEINESEN MYNDIR

Hesin sendi postkortíð úr Italia

Hósdagin í síðstu viku fekk Dagstovnurin í Hoyvík eitt postkort úr Italia. Tað var frá 22 ára gamla Alessio, sum hevði sent tað úr Róm.

Hann ynskti børnunum eitt gott nýtt ár og rósti teimum annars fyri tað vakra land, tey eiga.

- Tit eiga tað vakrasta landið í heiminum, bergtakandi landslag, so góðu tit, varðveitið tað, skrivaði hann.

Í dagstovninum kendu tey einki til hendan Alessio, og sóknaðust tí eftir, um nakar annar mundi kenna hann.

Nú er Alessio so komin undan kavi. Eftir at greini stóð á in.fo, setti hann seg í samband við Miðlahúsið.

- Sum tit vita, so eiti eg Alessio og eri 22 ára gamal. Eg búgvi í Fondi, ein lítill býur sunnan fyri Lazio í Italia. Tað var eg, sum sendi postkortíð.

Alessio sigur, at hann lesur evnafrøði á universitetinum í Siena.

- Eg elski náttúruna og umvegis Google Earth ferðist eg um allan heimin so at siga. Eg hyggi eisini eftir nógvum ferðafrásøgnum á Youtube. Ein dagin, tá eg "surfaði" frá skotsku strondini, datt eg um nakrar oyggjar og fall fyri teimum, sigur hann.

- Eg havi sæð nógv fermlar úr Føroyum og mær dámar væl tykkara náttúru, landslag, djór, umhvørvi og so framvegis. Eg limaði meg inn í Facebookbólkkin FORJITALIA, fyri at læra meiri um mentanina í landinum og soleiðis fann eg fram til hendan dagstovnin, greiðir Alessio frá.

- Eg havi ongantið verið í Føroyum, men eg vóni, at eg kann koma at vitja, tá eg fái ein steðg frá lesnainum. Tá kundi eg hugsað mær at vitja á súklu og við einum tjaldi, sigur hann.

- Til ta tíð, ynski eg at senda hesa lítlu heilsanina og tøkkinu fyri tær kenslur, eg upplivi, tá eg hugsi um Føroyar, sigur Alessio úr Italia.

